

TTT/11 - Jeesuksen Työ maapallolla

Kaste Jordanilla; Valmisteluaika Erämaassa

Näin sanoo Herra...

1.Suloinen Jeesus, nöyrä Nasaretilainen, joka oli odottanut hetkeä, jolloin hänen huulensa päästäisivät liikkeelle Jumalallisen sanan, etsi Johanneksen, Jordanin rannoilta, vastaanottaakseen häneltä kasteen vedet. Menikö Jeesus etsimään puhdistusta? Ei, ihmiset. Menikö Hän seuraamaan jotakin riittä? Ei. Jeesus tiesi, että hetki oli tullut, jolloin Hän lakkaisi olemasta; hetki, jolloin ihminen katoaisi, niin että Henki voisi puhua, ja Hän toivoi merkitsevänsä sen hetken toimella, joka voisi kaivertaa itsensä ihmiskunnan muistiin.

2.Symbolisten vesien ei tarvinnut puhdistaa yhtään tahraa, mutta (ne) palvelivat esimerkkinä ihmiskunnalle, sillä he ottivat tuosta ruumiista kaikki sen siteet maailmaan, sallien sulattaa itsensä sen tahtoon hengen kanssa. Silloin nuo, jotka todistivat tointa, kuuluivat ihmismuotoon saatetun Jumalallisen äänen sanovan: ”Tämä on Minun rakas poikani, johon Minä olen kovin mielistynyt. Kuunnelkaa Häntä”.

3.Kuten siitä lähtien, Kristus, Jumalallinen Sana, manifestoi Itsensä kielellisesti Jeesuksen kautta. Ihmiset viittasivat Jeesukseen Rabbina, Jumalallisena Mestarina, Viestinviejänä, Messiaana, Jumalan Poikana. (308, 25-27)

4.Myöhemmin Minä menin erämaahan mietiskelemään, opettamaan teitä tulemaan ehtoolliselle Luojan kanssa ja miettimään erämaan hiljaisuudessa työtä, joka odotti Minua, ja opettamaan teitä sen kanssa, kohottamaan itsenne työn täyttymykseen, minkä Minä olin luottanut teille, ensin teidän täytyy puhdistaa itsenne. Sitten, siinä olemuksenne hiljaisuudessa, etsikää suoraa yhteyttä Isänne kanssa, ja täten valmisteltuna, puhtaana, voimistuneena ja päättäväisenä, nousee lujuudella herkün tehtävänne täyttymykseen. (113, 9)

Jeesus Kristuksen Ykseys Jumalan kanssa

5.Minä manifestoin Itseäni kolmen vuoden ajan sanallisesti Jeesuksen kautta ja Minun Sanani tai ajatukseni eivät koskaan olleet vääristyneitä tai väärin esitettyjä. Hän täytti Minun tahtoni jokaisen tekonsa kautta. Hän teki sen koska Jeesus ja Kristus olivat todella yksi, samalla tavalla, miten Kristus on todella Yksi Jumalallisen Isän kanssa. (308, 28)

6.Katsokaa Isää Minussa, sillä todella Minä kerron teille että Kristus on Yksi Isän kanssa ikuisuudesta, jopa ennen kuin maailmat tulivat olemassaoloon.

7.Toisella Aikakaudella tuo Kristus, joka on Yksi Jumalan kanssa, tuli lihaksi maapallolle Jeesuksen siunattuun ruumiiseen ja tällä tavalla Hän tuli olemaan Jumalan Poika, mutta vain Ihmisenä, sillä jälleen Minä sanon teille, että vain yksi Jumala on olemassa. (9, 48)

8.Jos Minä tulini ihmiseksi Jeesuksessa, se ei tapahtunut, että teille olisi annettu mielikuva, että Jumalalla on ihmismuoto, vaan tekemään Itseni nähdyksi ja kuulluksi heille, jotka olivat sokeita ja kuuroja kaikelle, mikä on Jumalallista.

9.Jos Kristuksen ruumis olisi ollut Jehovan ruumis, totuudessa Minä sanon teille, että Hän ei olisi vuotanut verta eikä kuollut. Hänen oli täydellinen ruumis, mutta inhimillinen ja herkkä, niin että ihmiskunta voisi katsoa Häntä ja Hänen kauttaan kuulla heidän Taivaallisen Isänsä. (3, 82)

10."Jeesuksella oli kaksi luontoa, yksi aineellinen, inhimillinen, Minun tahtoni luoma, Marian neitseellisessä sylissä, ja jonka Minä nimesin Ihmisen Pojaksi, ja toinen Jumalallinen, Henki, joka oli nimetty Jumalan Pojaksi. Tässä oli Isän Jumalallinen Sana, mikä puhui Jeesuksessa; toinen oli vain aineellinen ja näkyvä". (21, 29)

11.Kristus, Jumalan Sana, oli Hän, joka puhui Jeesuksen suun kautta, viaton ja puhdas mies.

12.Jeesus ihminen oli syntynyt, elänyt, ja kuollut, mutta, Kristusta koskien, Hän ei ollut syntynyt, eikä Hän kasvanut maailmassa, eikä Hän kuollut; sillä Hän on rakkauden Ääni, rakkauden Henki, Jumalallinen Sana, ja Luojan viisauden ilmentymä, ja hän on aina ollut Isän luona. (91, 28-29)

Jeesuksen Torjuminen odotettuna Messiaana

13.Toisella Aikakaudella Minua eivät kaikki tunnistaneet. Kun Minä ilmestyin Juutalaisten ihmisten syliin, he olivat jo odottaneet Minua, koska he olivat jo nähneet profeettojen antamat merkit täytettynä, Minun läsnäoloni hämmensi monia, jotka eivät olleet tiedäneet, kuinka tulkita profetioita. He odottivat näkevänsä Messiaansa voimakkaan prinssinä, joka iskisi alas heidän vihollisensa, joka nöyryyttäisi kuninkaita ja heidän sortajiaan ja joka luovuttaisi omistukset ja maalliset tavarat niille, jotka Häntä odottivat.

14.Kun nämä ihmisen katsoivat Jeesusta köyhänä ja paljasjalkaisena, peittäen ruumiinsa vaatimattomalla tunikalla, kun he näkivät hänen syntyneen tallissa ja sitten työskentelevän nöyränä käsityöläisenä, he eivät kyenneet uskomaan, että Hän oli Isän lähettiläs. Mestarin oli tarpeellista esittää ihmeitä ja kouriintuntuvia töitä, että he olisivat uskoneet ja käsittäneet hänen Jumalallisen viestinsä. (227, 12-13)

15.Aina nöyrät ja köyhät ovat olleet niitä, jotka ovat huomanneet Minun läsnäoloni, sillä heidän ymmärryksensä ei ole täyttynyt ihmisteorioilla, pitääkseen heidät selvinä tuomitsemisesta.

16.Toisella Aikakaudella tapahtui myös, että Messiaan tuleminen oli julistettu, kun Hän saapui, ne, jotka aistivat hänet, olivat yksinkertaisia sydämeltään, nöyriä hengeltään ja puhtaita ymmärrykseltään.

17.Teologeilla oli profeettojen kirjoja käsissään, ja (he) päivittäin toistivat sanoja, jotka julistivat merkkejä, aikaa, ja tapaa, jolla Messias tulisi; kuitenkin, kun he näkivät Minut, eivätkä tunnistaneet Minua, kuulivat Minua, ja kielsivät, että Minä olin luvattu Pelastaja; näkivät Minun työni, ja tiesivät vain, kuinka olla tyrmistyneitä, kun totuudessa, kaikki tämä oli profetoitu. (150, 21-23)

18.Tänään he eivät epäile Jeesusta, mutta monet kiistelevät ja silti kieltävät Minun Jumallisuuteni. Jotkut laskevat Minun ansiokseni suuren hengellisen ylevöitymisen, toiset väittävät, että Minä myös kuljen hengen kehityksen polkua, tavoittaakseni Isän; mutta jos niin olisi, Minä en olisi tullut kertomaan teille: "Minä olen tie, totuus ja elämä." (170, 7)

Jeesus Pelastuksen Vieraana Nöyrien Ihmisten joukossa

19."Tehtäväsi on jäljitellä Jumalallista Mestariasi Hänen maapallolla olonsa ajan; muistakaa että kun Minä vierailin kodeissa, Minä aina jätin heille rauhan sanoman, Minä paransin sairaat, Minä lohdutin surulliset Jumalallisella voimalla, joka rakkaudella on".

20."Koskaan Minä en epäonnistunut saapumaan kotiin, koska Minua ei uskottaisi siellä; Minä tiesin, että lähtiessäni siitä paikasta, sen asukkaiden sydämet olisivat yhä ylitsevuotavan iloiset, sillä tietämättään, heidän henkensä olivat saaneet vilahduksen Taivaan Valtakunnasta, Minun opetukseni kautta".

21."Ajoittain Minä menin heidän sydämiinsä, toisinaan he etsivät Minua; mutta kaikissa tapauksissa Minun rakkauteni oli ikuisen elämän leipä, jonka Minä jaoin heille Minun sanani olemuksessa". (28, 3-5)

Jeesus Väsymätön Saarnaaja

22.Joissakin tilanteissa, kun vetäydyin laakson yksinäisyyteen, vain hetkittäin Minä pysyin yksin, koska väen paljoudet, innokkaina kuulemaan Minua, lähestyivät Mestariaan, etsiessään Hänen katseensa loppumatonta hellyyttä. Minä otin heidät vastaan, vuodattaen noiden miesten, naisten ja lasten päälle Minun loppumattoman armeliaisuuteni hellyyden, tietäen, että kussakin olennossa oli henki, jota Minä olin tullut etsimään maailmassa. Sitten Minä puhuin heille Taivaan Valtakunnasta, mikä on hengen todellinen koti, tyyntäkseni heidän ahdistustaan Minun sanallani ja olla voimistuneena toivolla saavuttaa ikuinen elämä.

23.Oli tilanteita, jolloin oli joku piilotettuna väen paljouksien joukkoon, joka hautoi aikomusta huutaa Minun totuuteni kieltämiä, vakuuttaen, että Minä olin valheellinen profeetta; mutta Minun sanani hämmästyttäisi hänet, ennen kuin Hänellä oli mahdollisuutta avata huuliaan. Toisilla kerroilla, Minä sallin jumalanpilkkajaan loukata Minua, todistaakseni väen paljouksien edessä, että Mestari ei häiriintynyt loukkauksista, täten antaen heille esimerkin nöyryydestä ja rakkaudesta".

24.Oli joitakin, jotka, häpeissään Minun hellyyteni edessä, lähtivät välittömästi, katuen, että olivat loukanneet epäilyillään Yhtä, joka teoillaan oli saarnaamassa totuutta; ja niin pian kuin mahdollisuus tuli, he tulivat Minun luokseni, he seurasivat Minua tietä pitkin, kyynelissä, Minun sanani liikuttamina, tohtimatta edes puhua ja pyytää anteeksiantoa loukkauksista, joilla he olivat aikaisemmin Minua vaivanneet. Minä kutsuin heitä, hyväilin heitä Minun sanoillani, ja myönsin heille tietyn armon. (28, 6-7)

25.Kuunnelkaa: Kun Minä olin maapallolla teidän kanssanne, ihmiset tulivat Minun luokseni karavaaneilla, korkearvoisia ihmisiä turhamaisuuden peittämiä, hallitsijoita, jotka salaa etsivät Minua kuullakseen Minua. Jotkut ihailivat Minua, mutta pelosta eivät myöntäneet sitä, toiset kielsivät Minut.

26.Minun luokseni tuli miesten, naisten ja lasten muodostamia väen paljouksia ja he kuuntelivat Minua aamun, iltapäivän ja illan. Aina he löysivät Mestarin halukkaana varustamaan heidät Jumalan sanalla. He unohtivat itsensä, kun he katsoivat Mestarin laiminlyövänsä itsensä, eivätkä he tienneet, kun Hän söi, että hänen ruumiinsa ei laihtuisi tai hänen äänensä heikkenisi, sillä sillä he eivät tienneet, että Jeesus otti voimaa omasta hengestään ja itsessään hän löysi ylläpidon. (241, 23)

Jeesuksen Rakkaus Lapsia ja Luontoa kohtaan

27.Oli aikoja, kun ollessani yksin, Minut löysivät lapset, jotka tulivat katsomaan Minua, tarjoamaan Minulle pieniä kukkia, kertomaan Minulle joitakin pieniä valituksia ja antamaan Minulle pikku suukkojaan.

28.Heidän äitinsä olivat nolostuneita löytäessään pikkuisensa Minun käsivarsiltani kuulemassa Minun Sanaani; opetuslapset, uskoen tämän olevan kunnioituksen puutetta Mestaria kohtaan, yrittivät hätistää heidät pois Minun luotani, silloin Minun täytyi sanoa heille. ”Antakaa lasten tulla Minun tyköni, sillä päästäkseen Taivaan Valtakuntaan, on tarpeellista olla puhdas, suorasukainen ja lasten yksikertaisuuden kaltainen.”

29.Minä nautin siitä viattomuudesta ja vilpittömyydestä, aivan kuten joku näkee kukan nupun aukeamaisillaan. (262, 62-64)

30.Kuinka monta kertaa hänen opetuslapsensa löysivät Jeesuksen keskustelemassa erilaisten Maailmankaikkeuden olentojen kanssa! Kuinka monta kertaa Mestari löytyi keskustelusta lintujen, peltojen tai meren kanssa! Mutta he tiesivät, ettei Mestari ollut menettänyt järkeään. He tiesivät, että heidän Mestarissaan värähteli Isän Luova Henki; Hän, joka oli antanut kielen kaikille olennoille, Hän, joka ymmärsi kaikkia hänen lapsiaan, Hän, joka vastaanotti ylistystä ja rakkautta kaikilta, jotka Hän oli tehnyt.

31.Kuinka monta kertaa hänen opetuslapsensa tai ihmiset näkivät Jeesuksen hyväilevän lintua tai kukkaa, ja siunaavan ne kaikki. Hänen silmissään nähtiin loppumattoman rakkauden katse kaikkia hänen luotujaan kohtaan. Opetuslapset arvelivat, että Jumalallinen ilo siitä, että Herra, nähdessään hänet ympäröitynä sellaisella loistolla, ja ihmeillä, jotka kumpusivat hänen viisaudestaan; ja monta kertaa myös, he näkivät kyyneleitä Mestarin silmissä, kun Hän katsoi ihmisten välinpitämättömyyttä sellaiseen suuruuteen, ihmisolentojen tunteettomuutta ja sokeutta sellaisen loiston edessä. Monta kertaa he näkivät Mestarin itkevän, kun Hän katsoi lepraisen itkevän lepraansa; ja miehet ja naiset valittivat kohtaloaan, jopa kun heitä pidettiin täydellisen rakkauden sylissä! (332, 25-26)

Jeesuksen Oppi

32.Jeesus näytti teille armeliaisuutta, nöyryyttä ja rakkautta. Hän tuli opettamaan teille antamaan anteeksi vihollisillenne sydämestä asti, sanomaan teille, että teidän täytyy paeta valheita, ja rakastaa totuutta; Hän manifestoi teille, että teille tehty paha, kuin myös teille tehty hyvä, täytyy palauttaa aina hyvällä. Hän opetti teitä kunnioittamaan jokaista kanssaihmistänne, ja näytti teille, kuinka löytää ruumiin ja sielun terveys ja kunnioittaa elämällänne vanhempienne nimiä, niin että teitä puolestaan kunnioittaisivat teidän lapsenne.

33.Tässä on joitakin valtuutuksia, joita täytyy noudattaa kaikkien, jotka todella haluavat olla Kristittyjä. (151, 35-36)

34.Kun Kirjanoppineet ja Fariseukset huomioivat Jeesuksen toimia ja huomasivat ne erilaisiksi kuin heidän omansa, he sanoivat, että Oppi, jota Hän saarnasi, oli Mooseksen Lakia vastaan. He sekoittivat Lain perinteisiin, mutta Minä todistin, että Minä en ollut tullut rikkomaan Lakia, jonka Isä oli paljastanut Moosekselle, vaan täyttämään sen sanassa ja teossa.

35.Todella, Minä jätin sivuun monia niiden ihmisten perinteitä, sillä aika oli tullut niiden kadota, antaakseen uuden, ylevöityneempien opetusten Aikakauden syntyä. (149, 42-43)

36.Muistakaa, että Lain ensimmäisessä säännössä, minkä Mooses antoi ihmiskunnalle, sanottiin, ”Teidän ei tule tehdä yhtään kuvaa, tai mitään taivaassa olevan kaltaista, kumartuaksenne alas ihannoimaan.” Siitä päivästä alkaen tie oli selvästi jäljitetty ihmiskunnalle, ja hengelle.

37. Mooses ei rajoittanut itseään välittämään Kymmentä Käskyä ihmisille; Hän myös perusti toissijaisia lakeja ihmiselämää varten, riittejä ja symboleita hengelliseen ylistykseen, kaikki askeleitten mukaan, joita ihmishenki oli silloin ottamassa.

38. Mutta luvattu Messias tuli ja pyyhki pois perinteet, riitit, symbolit, uhrin, jättäen koskemattomaksi vain Lain, ja tästä syystä, kun Fariseukset sanoivat ihmisille, että Jeesus rikkoi Mooseksen lakeja, Minä vastasin, että Minä en riko Lakia, vaan pikemminkin täytän sen. Jos Minä tulisin pyyhkimään pois perinteitä, se oli siksi, koska niitä seuratessaan ihmiset olivat unohtaneet havainnoida Lakia. (254, 17-18)

39. Jeesuksen Jumalallinen kaipuu oli, että hänen opetuslapsensa tulisivat hänen lunastavan Oppinsa kylväjiksi; ja niinpä tuolla ylivermaisella viimeisen luentonsa hetkellä opetuslapsilleen, mikä oli myös viimeinen keskustelu Isän ja hänen lastensa välillä, Hän sanoi suloisella äänellä: "Uuden käskyn Minä annan teille: Että te rakastatte toinen toisianne," sytyttäen tuon elämänohjeen valon, ihmiskunnan suurimman toivon. (254, 59)

40. Minun Sanani tällä Aikakaudella ei pyyhi pois sitä, mitä Minä sanoin teille Toisella (Aikakaudella). Ajat, vuosisadat, ja Aikakaudet tulevat haihtumaan, mutta Jeesuksen sanat eivät. Tänä Minä tulisin selittämään ja paljastamaan sen sisällön, minkä Minä silloin kerroin teille, ja mitä te ette ymmärtäneet. (114, 47)

Jeesuksen "Ihmeet"

41. Niin että tämä opetus sytyttäisi uskon (ihmisten) sydämissä, Minä lisäsin siihen ihmeitä, niin että he rakastaisivat opetusta, niin että ihmeet olisivat kouriintuntuvampia, Minä suoritin ne sairaiden ruumiille: Minä paransin sokean, kuuron, mykän, halvaantuneen, riivatun, ja lepraisia. Minä jopa herätin kuolleen.

42. Kuinka monia rakkauden ihmeitä Kristus suoritti ihmisten joukossa! Heidän nimensä olivat historian kokoamat, esimerkkinä tuleville sukupolville. (151, 37-38)

43. Valon olennot, jotka olivat Jumalallisen Työn palveluksessa, ja muut kapinalliset ja tietämättömät, tulivat joka paikasta, ja tuon ihmiskunnan joukosta ilmestyi riivattuja henkilöitä, joita tiede ei tiennyt, miten vapauttaa ja joiden kanssa ihmiset kieltäytyivät olemasta tekemisissä. Eivät Lain tohtorit, eivätkä lääkärit olleet kykeneviä ennallistamaan näitä sairaita terveiksi.

44. Mutta Minä olin taipuvainen kaikille opettamaan ja antamaan todisteen rakkaudesta, ja Minä myönsin Jeesuksen kautta näiden olentojen parannuksen, monien hämmästykseksi.

45. Epäileväiset, jotka olivat kuulleet puhetta Jeesuksen voimasta ja tiesivät hänen ihmeistään, etsivät kaikkein vaikeimmat kokeet saadakseen hänet horjumaan hetkeksi ja havainnollistamaan, että Hän ei ollut erehtymätön; ja riivattujen vapauttaminen, heidän palauttamisensa tavanomaisiksi olennoiksi vain kosketuksella tai katseella, tai käskemällä heitä, niin että nuo hengelliset olennot hylkäsivät heidän mielensä, ja yksi ja kaikki olivat vapautettuja raskaasta taakastaan, hämmensi heitä.

46. Tämän voiman edessä, Fariseuksilla, tiedemiehillä, kirjanoppineilla, ja publikaaneilla oli erilaisia reaktioita. Jotkut tunnistivat Jeesuksen auktoriteetin, toiset pitivät hänen voimaansa outoina vaikutuksina, toiset eivät löytäneet mitään sanottavaa, mutta sairas, joka oli parannettu, siunasi hänen nimeään.

47.Joitakin riivasi vain yksi ainoa henki, toisia seitsemän, kuten Maria Magdaleenaa, ja toisia niin suuri lukumäärä, että he itse sanoivat, että heitä oli legioona.

48.Kautta Mestarin elämän hengellisiä manifestaatioita tapahtui, joitakin näkivät kaksitoista opetuslasta, joitakin ihmiset teillä tai kodeissaan. Se oli ennusmerkkien, ihmeitten aikaa. (339, 20-22)

49."Ihmettä, tavan mukaan, jolla te ymmärrätte sen, ei ole olemassa; Jumalallisen ja aineellisen välillä ei ole mitään ristiriitaista".

50.Te luette Jeesuksen ansioksi monia ihmeitä ja todella Minä sanon teille, että Hänen tekonsa olivat luonnollinen seuraus rakkaudesta, tuosta Jumallisesta voimasta, joka vaikka onkin läsnä jokaisessa hengessä, te ette silti tiedä, kuinka käyttää sitä, koska te ette halua tietää rakkauden hyvettä.

51.Mikä oli olemassa kaikissa ihmeissä, joita Jeesus suoritti, jos se ei ollut rakkaus?

52.Kuunnelkaa, Oi opetuslapset: Että Jumalan rakkaus voisi manifestoitua ihmiskuntaan, välineen nöyryys oli välttämätöntä, ja Jeesus oli aina nöyrä, ja niin kuin Hän tuli antamaan esimerkin ihmisille, Hän sanoi teille tietyssä tapahtumassa, että ilman Hänen Taivaallisen Isänsä tahtoa, Hän ei voisi tehdä mitään. Hän, joka ei tunkeudu noiden sanojen nöyryyteen, tulee uskomaan, että Jeesus oli tavallinen mies, mutta totuus on, että Hän halusi antaa teille oppitunnin nöyryydestä.

53.Hän tiesi, että nöyryys, tuo yhteenkuuluvuus Isän kanssa, teki Hänestä Kaikkivaltiaan ihmiskunnan edessä.

54.Oi! Suunnaton ja kaunis kirkastuminen (muodonmuutos), jonka rakkaus, nöyryys ja viisaus antavat!

55.Nyt te oivallatte miksi Jeesus, vaikka sanoen, ettei pystyisi suorittamaan mitään ilman Hänen Isänsä tahtoa, todellisuudessa pystyi hallitsemaan sen kaiken, koska Hän oli tottelevainen, koska Hän oli nöyrä, koska Hän tuli Lain ja ihmisten palvelijaksi ja koska Hän tiesi, kuinka rakastaa.

56.Oivaltakaa sitten se, että te itse, tietäen joitakin hengellisen rakkauden hyveitä, ette silti tunne sitä, ja siksi te ette voi ymmärtää syytä sille, mitä kutsutte ihmeeksi tai Mysteeriksi, mutta jotka ovat tekoja, jotka on tehnyt mahdolliseksi Jumalallinen rakkaus.

57.Mitä opetuksia Jeesus antoi teille, mitkä eivät olleet rakkaudesta? Mitä opetusta, menetelmää tai Mysteeristä tietoa Hän käytti jättäessään teille Hänen voiman ja viisauden esimerkkinsä? Vain rakkauden suloisuuden, jolla kaikki voidaan loppuunsaattaa.

58.Isän laeissa ei ole mitään ristiriitaista, yksinkertaisia viisaudessaan ja viisaita, koska ne ovat rakkaudella kyllästetyt.

59.Ymmärtäkää Mestaria, Hän on teidän Kirjanne. (17, 11-21)

60.Henki, joka innoitti Jeesusta, oli aivan Minun omani, teidän Jumalanne (henki), joka tuli ihmiseksi asumaan joukossanne ja salli itsensä nähtävän, koska oli tarpeellista, että oli niin. Ihmisenä tunsin kaikki ihmiskärsimykset. Tieteen ihmiset, jotka olivat opiskelleet luontoa, tulivat Minun luokseni ja huomasivat, etteivät he tienneet mitään Minun opetuksistani. Suuret ja pienet, hyveelliset ja syntiset, viattomat ja syylliset vastaanottivat Minun sanani olemuksen, ja Minä tein heidät kaikki Minun läsnäoloni arvollisiksi. Ja sillä aikaa, kun monet olivat kutsutut, harvat olivat valitut, ja jopa harvemmat olivat Minua lähellä. (44, 10)

Haureudentekijä

61. Minä puolustin syntisiä. Muistatteko haureudentekijän? Kun hänet tuotiin Minun luokseni, väen paljouksien syyttämänä ja tuomitsemana, Fariseukset tulivat ja kysyivät Minulta, mitä meidän pitäisi tehdä hänelle? Papit toivoivat, että Minä sanoisin, tuokaa hänet oikeuteen, että he saattaisivat myöhemmin sanoa, kuinka sinä voit opettaa rakkautta ja sallia synnintekijää rangaistavan? Ja jos Minä olisin sanonut, päästäkää hänet menemään, he olisivat vastanneet, Mooseksen laissa, jota sinä väität vahvistavasi, on valtuutus, joka sanoo: Jokainen nainen, jonka huomataan olevan haureudentekijä, tulee kivittää kuoliaaksi!

62. Huomioimalla heidän aikomuksiaan, Minä en vastannut heidän sanoihinsa, ja nojautumalla eteen, Minä kirjoitin maan tomuun niiden synnit, jotka olivat tuomitsemassa hänet. Jälleen he kysyivät Minulta mitä heidän pitäisi tehdä naiselle ja Minä vastasin heille, antakaa kenen tahansa, joka on vapaa synnistä, heittää ensimmäinen kivi. Sitten oivaltaessaan virheensä, he lähtivät, peittäen kasvonsa. Kukaan ei ollut puhdas ja aistiessaan, että Minä näin heidän sydäntensä syvyyksiin, he eivät enää syyttäneet naista, sillä kaikki he olivat tehneet syntiä. Nainen, monien muiden kanssa, ketkä olivat tehneet haureutta, katuivat, eivätkä enää tehneet syntiä. Minä sanon teille, että on helpompaa kääntää syntinen rakkauden kuin kovuuden kautta. (44, 11)

Maria Magdaleena

63. Maria Magdaleena, syntinen, niin kuin maailma on häntä kutsunut, ansaitsi Minun kiintymykseni ja Minun anteeksiannoni.

64. Hän saavutti lunastuksensa nopeasti, mitä ei tapahdu muiden kohdalla, jotka heikosti pyytävät anteeksi syntejään; sillä aikaa kun hän nopeasti huomasi, että mitä hän etsi, toiset eivät saavuttaneet sitä.

65. Magdaleena voitti anteeksiannon itselleen tekemättä katumuksestaan näytöstä, hän oli tehnyt paljon syntiä niin kuin te teitte syntiä, mutta hän rakasti paljon.

66. Joku, joka rakastaa, voi omata virheitä inhimillisessä käyttäytymisessään, mutta rakkaus on kiintymys, joka ylitsevuotaa sydäimestä; jos toivotte, että teille annetaan anteeksi, kuten hänelle, kääntäkää silmänsä Minuun täynnä rakkautta ja luottamusta, ja tulette saamaan, kuten hän, synninpäästön kaikista tahroista.

67. Tuo nainen ei enää tehnyt syntiä, rakkauden, joka vuoti ylitse hänen sydämistään, hän pyhitti Mestarin Opille.

68. Hän sai anteeksi, vaikka hän oli tehnyt virheitä, mutta sydämessään hän kantoi puhdistavaa tulta ja anteeksiannon syntinen vastaanotti, hän ei jättänyt enää Jeesusta hetkeksikään, ennemmin Minun opetuslapseni jättivät Minut yksin kuin tuo pikkuinen; Maria ei jättänyt Minua, ei kieltänyt Minua, eikä tuntenut häpeää tai pelkoa.

69. Hänelle myönnettiin itkeä ristin juurella ja Minun hautani yllä, hänen henkensä oli pian lunastettu paljosta rakastamisesta.

70. Sydämessään hän myös kantoi apostolin henkeä; hänen kääntymyksensä loistaa kuin totuuden valo; hän tiesi nöyryyden Minun jalkojeni eteen sanomaan Minulle: ”Herra, jos toivot sitä, minut tullaan pelastamaan synnistä.”

71. Kun te, kuinka monta kertaa te olette yrittäneet vakuuttaa Minut viattomuudestanne, peittäen vikanne pitkiin rukouksiin?

72. Ei, opetuslapset, oppikaa häneltä; rakastakaa Herraanne todella jokaisessa veljessänne. Rakastakaa paljon ja teidän syntinne tullaan antamaan anteeksi. Suuria te tulette olemaan, kun te saatte tuon totuuden kukoistamaan sydämässänne. (212, 68-75)

Nikodeemus ja Jälleensyntymisen Kysymys

73. Sinä aikana Minä sanoin Nikodeemukselle, joka oli etsinyt Minua hyvässä uskossa, puhuakseen Minun kanssani: Se, mikä on lihasta syntynyttä, on liha; ja se, mikä on Hengestä syntynyttä on henki. Älkää ihmetelkö, että Minä sanoin teille, että teidän täytyy syntyä uudelleen. Kuka ymmärsi nuo sanat?

74. Niillä Minä halusin sanoa teille, ettei yksi ihmiselämä ole tarpeeksi ymmärtämään edes yhtä Minun oppitunneistani, ja että te ymmärtäisitte kirjan, minkä tämä elämä sisältää, monet olemassaolot ovat tarpeellisia teille. Sen vuoksi lihan täytyy palvella ainoastaan kuin kainalosauvana hengelle, sen matkalla maapallolla. (151, 59)

Jeesuksen Kirkastuminen (Muodonmuutos)

75. Toisen Aikakauden aikana, Jeesus kulki eräänä päivänä opetuslastensa seurattuna. He olivat kiivenneet vuorelle, ja sillä aikaa kun Mestari hämmästytti noita miehiä sanoillaan, he yhtäkkiä katsoivat Herransa kirkastettua ruumista, joka ajelehti avaruudessa, ja sillä oli Mooseksen henki oikealla puolellaan ja Elian vasemmalla (puolellaan).

76. Opetuslapset, Jumalallisen valon sokeuttamina, lankesivat maahan yliluonnollisen näyn edessä, mutta tyyntyivät nopeasti, he ehdottivat, että heidän Mestarinsa asettaisi olkapäilleen kuninkaallisen, purppuraisen viitan, saman kuin Mooseksella ja Elialla. Sitten he kuulivat äänen, joka laskeutui äärettömästä ja sanoi, Tämä on Minun rakas Poikani, johon Minä olen hyvin mielistynyt. Kuunnelkaa häntä.

77. Suuri pelko tunkeutui opetuslapsiin, kun he kuulivat tuon äänen. Nostaen silmänsä, he näkivät vain Mestarinsa, joka sanoi heille: Älkää pelätkö tai kertoko tästä näystä kenellekään, ennen kuin Minä olen ylösnoussut kuolleiden joukosta. Sitten he kysyivät Herralta, miksi kirjanoppineet sanovat, että Elian on tarpeellista tulla ensin? Ja Jeesus vastasi, todella, Elia tulee ensin ja ennallistaa kaikki asiat. Mutta Minä sanon teille, että Elia on jo tullut, eivätkä he tunteneet häntä. Pikemminkin he tekivät hänen kanssaan niinkuin mielivät. Sitten opetuslapset ymmärsivät, että Hän puhui heille Johannes Kastajasta.

78. ”Tällä Aikakaudella, kuinka monta kertaa Minä olen saanut puhujan, jonka kautta Minä kommunikoin, katoamaan silmienne edessä, niin että te saattaisitte katsella Minua Jeesuksen ihmismuodossa, muodossa, jossa ihmiskunta tunsikin Minut; kuitenkin, te ette ole polvistuneet uuden kirkastumisen edessä”. (29, 15-18)

Rohkeuden Puutetta Sitoutua

79. Noina päivinä, kun Minä ihmisenä elin teidän joukossanne, tapahtui monta kertaa, että yöllä, kun kaikki nukkuivat, oli miehiä, jotka tulivat etsimään Minua salaisesti, peläten tulevansa huomatuiksi, sillä he tunsivat katumusta, kun olivat huutaneet ja nostaneet skandaalin Minua vastaan, kun Minä puhuin väkijoukolle; ja heidän katumuksensa oli voimakkaampaa, kun osoittautui, että Minun sanani oli jättänyt rauhan ja valon lahjan heidän sydämiinsä, ja että Minun parantava balsamini oli virrannut heidän ruumiittensa yli.

80. Päät riippuen, he esittelivät itsensä Minulle, sanoen: Mestari, anna meille anteeksi; me olemme oivaltaneet sinun sanojesi totuuden. Ja Minä vastasin heille: ”Jos te olette huomanneet, että Minä puhun vain totta, miksi te piiloudutte? Ettekö te mene ulos vastaanottamaan auringonsäteitä, kun se ilmestyy, ja oletteko koskaan hävenneet aurinkoa? Hän, joka rakastaa Minua todella, ei koskaan kätke sitä, tai kiellä sitä, tai tunne siitä häpeää.

81. Minä puhun teille tällä tavalla, koska Minä näen monia, jotka tulevat Minun luokseni varkain, valehdellen siitä, minne ovat menneet, kätkien sen, mitä ovat kuulleet, ja joskus kieltäen, että he ovat olleet Minun kanssani. Mitä te häpeätte? (133, 23-26)

Jeesuksen Häiritseminen

82. Toisella Aikakaudella Minä puhuin väenpaljouksille. Kaikki kuulivat Minun sanani, joka oli täydellinen olemukseltaan ja muodoltaan. Minun katseeni, tunkeutuen sydämiin, näki kaiken, mitä kukin piti siellä. Joillakin oli epäilyä, toisissa uskoa, ja toisissa ahdistunut ääni puhui Minulle: Sairaat, joiden kipu oli herättänyt toivoa ihmeestä Minulta. Oli joitakin, jotka yrittivät kätkeä pilkkansa, kun he kuulivat Minun sanovan, että Minä tulisin Isän luota, tuomaan ihmisille Taivaan Valtakunnan, ja oli sydämiä, mistä Minä löysin vihaa Minua kohtaan, ja aikomuksia hiljentää Minut tai saada Minut katoamaan.

83. Nuo olivat ylpeitä: Fariseukset, jotka tunsivat kosketetuiksi Minun totuudellani. Sillä huolimatta Minun sanani ollen niin selkeä, niin täynnä rakkautta, ja niin lohduttava, huolimatta siitä, että aina vahvistettiin voimallisilla töillä, monet ihmiset olivat periksiantamattomia etsiessään (toista oletettua) totuutta Minun läsnäolon takaa, tuomiten Minut Jeesuksen muodossa, tutkien tarkasti Minun elämäni, keskittyen Minun asusteitteni vaatimattomuuteen ja Minun ehdottomaan aineellisten hyödykkeitten köyhyyteeni.

84. Ja tyytymättöminä Minun tuomitsemiseen, he tuomitsivat Minun opetuslapseni, havainnoiden heitä tarkkaan, kun he puhuivat, kun he seurasivat Minua teillä, ja kun he istuivat pöydän ääressä. Kuinka tyrmistyneitä Fariseukset olivat, kun yhden kerran Minun opetuslapseni istuivat pöydän ääressä pesemättä käsiään. Köyhät mielet, jotka sekoittivat ruumiin pesemisen hengen puhtauteen! He eivät oivaltaneet, että kun temppeleissä he ottivat pyhää leipää, he tekivät sen puhtain käsin, mutta täynnä mätää olevin sydämin. (356, 37-38)

85. Ihmiskunta tutki tarkkaan Minua joka askeleella. Kaikki Minun sanani ja tekoni tuomittiin pahoin aikomuksin. Suurimman osan aikaa ihmiset olivat hämmentyneitä Minun teoistani tai todistuksesta, jota Minä tarjosin, koska heidän ihmismielensä ei ollut kykenevä käsittämään sitä, minkä vain henki voi käsittää.

86. Jos Minä rukoilin, he sanoivat, miksi Hän rukoilee, jos Hän väittää olevansa täynnä voimaa ja viisautta? Mitä Hän voi tarvita tai vaatia? Ja jos Minä en rukoillut, he sanoivat, että Minä en täytä heidän uskontonsa velvollisuutta.

87. Jos he näkivät, etten Minä ravitse Itseäni, kun Minun opetuslapseni söivät, he tuomitsivat, että Minä en noudattanut Jumalan perustamia lakeja. Ja jos he näkivät Minun syövän, he kysyivät itseltään, miksi Hänen tarvitsee syödä elääkseen, jos Hän sanoo olevansa elämä? He eivät ymmärtäneet, että Minun täytyi tulla maailmaan paljastamaan ihmisille, kuinka ihmiskunnan tulisi elää sen jälkeen, kun on kokenut maapallon pitkittyneen puhdistuksen! Tuosta pitkästä puhdistuksesta hengellistyneemmän sukupolven pitäisi ilmestyä, mikä on ihmiskurjuuden, vaativien lihan tarpeitten, ja fyysisten aistien itsekkäiden intohimojen yläpuolella. (40, 11-13)

Hänen Lähtönsä Julistus

88. Kolme vuotta Jeesus eli opetuslastensa kanssa. Häntä seurasivat suuret väenpaljoudet, jotka rakastivat häntä syvästi. Noille opetuslapsille, mitään muuta ei ollut olemassa, vain kuulla Mestarin saarnaavan hänen Jumalallista opetustaan; seuraten hänen askelissaan, he eivät tunteneet nälkää eivätkä janoa, ei ollut takaiskuja eikä esteitä, kaikki oli rauhaa ja iloa ympäristössä, joka ympäröi ryhmää, mutta kuitenkin, juuri kun he olivat kaikkein uppoutuneimpia heidän rakkaan Jeesuksensa pohtimiseen, Hän sanoi heille: "Ajat tulevat muuttumaan, Minä menen pois teidän luotanne, ja te tulette olemaan kuin lampaat susien joukossa. Hetki tulee, kun on tarpeellista Minun palata sinne, mistä Minä tulin, ja teille, jotka jonkun aikaa tulette pysymään yksin, kantaa todistusta siitä, mitä te olette nähneet ja kuulleet, niille, joilla on rakkauden ja oikeudenmukaisuuden nälkä ja jano. Tehkää työtä Minun nimessäni, ja Minä tulen kantamaan teidät ikuisen asuinpaikkaan."

89. Nämä sanat tekivät opetuslapset murheellisiksi, ja kun hetki läheni, Jeesus toisti tämän ilmoituksen suuremmalla vaatimisella; Hän puhui lähdestään, mutta samaan aikaan lohdutti niiden sydämiä, jotka häntä kuulivat, sanoen, että hänen Henkensä ei lähtisi ja jatkaisi maailman vartioimista, ja jos he valmistelisivat itsensä kantamaan hänen sanaansa lohdutuksen ja toivon viestinä sen ajan ihmiskunnalle, Hän tulisi puhumaan heidän suittensa kautta ja suorittamaan ennusmerkkejä. (354, 26-27)

Jeesuksen Saapuminen Jerusalemiin

90. Riemukkaasti väen paljoudet vastaanottivat Minut Minun saapumisessani Jerusalemin kaupunkiin. Kaupungeista ja kylistä ihmiset tulivat väkijoukoissa, miehet, naiset ja lapset näkemään Mestarin saapumista kaupunkiin. He olivat niitä, jotka olivat kokeneet Jumalan Pojan voiman ennusmerkin ja todisteen. Sokeat, jotka nyt näkivät, mykät, jotka nyt pystyivät laulamaan Hosannaa, ja vuoteenommat, jotka olivat jättäneet sänkynsä tullakseen kiirehtien näkemään Mestarin Pääsiäisjuhilla.

91. Minä tiesin, että riemuvoitto oli hetkellinen; Minä olin jo varoittanut Minun opetuslapsiani siitä, mitä täytyy myöhemmin tapahtua. Se oli vain Minun kamppailuni alkua, ja nyt, paljon kauempana noista tapahtumista, Minä kerron teille, että Minun totuuteni valo jatkaa kamppailuaan tietämättömyyden, synnin, ja valheellisuuden pimeyttä vastaan, sillä tuolla syyllä Minun täytyy lisätä, että Minun ehdoton riemuvoittoni ei vielä ole saapunut.

92. Kuinka te voisitte uskoa, että sisääntulo Jerusalemiin tarkoitti Minun asiani riemuvoittoa, kun harvat olivat ne, jotka olivat kääntyneet, ja monet niitä, jotka eivät tieneet, kuka Minä olin?

93. Ja jopa jos tuo ihmiskunta olisi käännytetty Minun Sanaani, eikö vielä olisi ollut monia sukupolvia tuleva?

94. Tuo riemuitsemisen hetki, tuo ohikiitävä, riemullinen sisääntulo oli vain heijastus siitä valon, hyvän, totuuden, rakkauden, ja oikeudenmukaisuuden riemuvoitosta, joka on tulossa eräänä päivänä, ja johon teidät kaikki on kutsuttu.

95. Tietäkää, että vaikka vain yksi Minun lapsistani löytyy Uuden Jerusalemin ulkopuolelta, ei tule olemaan mitään juhlintaa, sillä Jumala ei kykene puhumaan riemuvoitosta, Hän ei voi juhliä, jos hänen voimansa ei ole voinut pelastaa edes viimeistä hänen lapsistaan. (268, 17-21)

96. Te olette niitä, jotka Toisella Kerralla lauloitte Hosannaa, kun Jeesus saapui Jerusalemiin. Nyt kun Minä manifestoidun teille hengessä, te ette heitä viittojanne Minun eteeni; te tarjoatte sydämenne Herran asuinpaikaksi. Tänään teidän "Hosannaanne" ei huudeta kurkuistanne, tämä "Hosanna" kumpuaa hengestänne kuin nöyryyden, rakkauden ja Isän tunnistamisen hymni, kuin uskon hymni tässä manifestaatiossa, jonka Kolmannella Aikakaudella teidän Herranne on tullut tarjoamaan teille.

97. Silloin, kuten nyt, te seuraatte Minua Minun sisääntulossani Jerusalemiin. Suuret väenpaljoudet ympäröivät Minua, ottivat vangiksi Minun rakkauden sanani; miehet ja naiset, vanhukset, ja lapset, kaupunki vapisi heidän vuosijuhlan äänistään. Itse Papit ja Fariseukset, peläten, että kansa saattaisi kapinoida, sanoivat Minulle: "Mestari, jos sinä opetat rauhaa, miksi sinä sallit opetuslastesi nostaa tällaisen kohun?" Ja Minä vastasin heille: "Minä kerron teille sen, jos nämä pidättelisivät rauhaansa, kivet huutaisivat." Sillä nämä olivat vuosijuhlan hetkiä, Messiaan kunnian kohokohta, noiden oikeudenmukaisuuden nälkäisten ja janoisten: noiden henkien, jotka pitkän aikaa olivat odottaneet Herran tulemistä, profetioiden täyttymisenä.

98. Siinä Juhlinnassa ja ilossa Minun ihmiseni myös juhlivat Egyptistä vapautumista. Tuo Pääsiäisen muistojuhla, jonka Minä toivoin tekevänä ikimuistoiseksi Minun ihmisten kautta, kuitenkin todella Minä kerron teille, että Minä en mukautunut yksinkertaiseen perinteeseen uhrata karitsa, ei, Minä uhrasin Itseni Jeesuksessa, Uhri Karitsassa, tienä, jonka kautta kaikki Minun lapseni täytyy lunastaa. (318, 57-59)

Viimeinen Ehtoollinen

99. Kun Jeesus juhli Pääsiäistä opetuslastensa kanssa noiden ihmisten perinteiden mukaan, Hän kertoi heille: Minä paljastan teille jotakin uutta; juokaa tämä viini, ja syökää tämä leipä, jotka edustavat Minun vertani ja Minun ruumistani, ja tehkää tämä Minun muistokseni.

100. Mestarista eroamisen jälkeen, opetuslapset viettivät Herran uhrauksen muistojuhlaa juomalla viiniä ja syömällä leipää, joka symboloi Häntä, joka antoi kaiken rakkaudesta ihmiskuntaan.

101. Kun vuosisadat kuluivat, ihmiset jakaantuivat uskontoihin, ja antoivat eri tulkintoja Minun sanoilleni.

102. Tänään Minä tulen kertomaan teille, että se, mikä oli Minun tuntemukseni sillä hetkellä, sillä illallisella, jossa jokainen Jeesuksen sana ja toimi oli syvällisen viisauden ja äärettömän rakkauden oppitunti. Jos Minä otin leivän ja viinin, se oli siksi, että te ymmärtäisitte, että ne olivat kuin rakkaus, joka on hengen elämän ylläpito, ja jos Minä kerroin teille: "Tehkää tämä Minun muistokseni," Mestari toivoi kertovansa teille, rakastakaa veljiänne rakkaudella, jollainen Jeesuksella oli, antaen itsenne todellisena ihmiskunnan ylläpitona.

103. Mikä tahansa riitti, jonka te teette näistä opetuksista, tulee steriiliksi, jos elämässänne te ette toteuta Minun opetusteni ja esimerkkieni käytäntöä; siinä on vaikeus teille, mutta siinä on ansio teille. (151, 29-32 ja 34)

104. Aivan niin kuin te olette Minun ympärilläni nyt, niin myös Minä olin Toisella Aikakaudella tuona viimeisenä iltana. Aurinko oli laskemassa, kun Jeesus keskusteli apostoliensa kanssa viimeistä kertaa tuon oleskelun aikana. Ne olivat Isän sanoja, Hän oli ahdistunut aivan hänen rakastettujen lastensa puolesta. Jeesuksessa oli surullisuutta, kuten myös opetuslapsissa, jotka eivät vielä tienneet mikä, vain muutamaa tuntia myöhemmin, odottaisi Häntä, joka oli tullut ohjeistamaan heitä, ja joka oli rakastanut heitä niin. Heidän Herransa jättäisi heidät, mutta he eivät vielä tienneet miten. Pietari itki, pusertaen maljaa sydäntään vasten. Johannes kasteli Mestarinsa rinnukset kyynelillään. Matteus ja Bartolomeus olivat hurmoksessa Minun opetuksestani. Filippus ja Tuomas kätkivät katkeruutensa, kun he illastivat Minun kanssani. Jaakob pienempi, kuin myös suurempi, Taddeus, Andreas ja Simon olivat mykkiä kivusta, vaikka sydämillään he sanoivat paljon Minulle. Juudas Iskariot myös kantoi sydämessään kipua, ahdistusta ja katumusta, mutta hän ei voinut perua, sillä pimeys oli vallannut hänet.

105. Kun Jeesus lopetti sanoen viimeiset sanansa ja suosituksensa, nuo opetuslapset kylpivät kyynelissä, mutta yksi heistä ei enää ollut siellä, hänen henkensä oli kyvytön vastaanottamaan sellaista rakkautta, tai katsomaan sellaista valoa, ja siksi Hänen täytyi lähteä, koska nuo sanat polttivat hänen sydäntään. (94, 56-58)

106.(39-1) *) Jeesuksen Jumalallinen kaipuu oli opetuslapsiaan varten, että he tulisivat hänen lunastavan Oppinsa kylväjiksi;

*) Säkeet 106-108 ovat säkeen 39 kopioita, korjauksena espanjankieliseen alkuperäiseen

107.(39-2) ... ja oli niin, että tuolla ylivertaisella hänen viimeisen saarnansa hetkellä opetuslapsilleen, mikä oli myös viimeinen keskustelu Isän ja hänen lastensa välillä, Hän sanoi suloisella äänellä: "Uuden käskyn Minä annan teille: Että rakastatte toinen toisianne,"

108.(39-3) ... sytyttäen tuon elämänohjeen valosta, ihmiskunnan suurimman toivon. (254, 59)